

Tribunal Superior de Justícia
Sala Administrativa

TSJA.- 0000146/2018
ORIGEN.- 2000016/2018 - 00
NIG:
5300545320180000021

SENTÈNCIA 48-2019

PARTS:

Apel·lant: GOVERN D'ANDORRA

Representant: Sra. IOM

Advocat: Sra. LQV

Apel·lat: Sra. SHG

Representant: Sra. CSM

Advocat: Sra. MCO

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET

M. I. Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, el dotze d'abril de dos mil dinou

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número 2000016/2018.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent la magistrada **Sra. Elsa PUIG MUÑOZ**, la qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La Sra. SHG va interposar demanda contra el GOVERN en què sol·licitava que s'anul·lessin les resolucions de data 6 d'octubre del 2017 dictada pel Ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior, confirmada per la

Resolució dictada pel Govern el 17 de gener del 2018, i que es declarés que el seu grau de menyscabament es fixés tenint en compte que les seves discapacitats físiques, psíquiques i sensorials són superiors al 54% i que els factors socials complementaris són superiors al 2%.

2.- La sentència de 99/2018 del Tribunal de Batlles ha estimat en gran part la demanda de la part agent i ha declarat que el grau de menyscabament que presenta la Sra. SHG és del 68%.

3.- Disconforme amb aquesta resolució, el GOVERN ha interposat recurs d'apel·lació, el qual es fonamenta, en síntesi, en les següents al·legacions:

a) El Tribunal de Batlles s'ha extralimitat en el seu pronunciament ja que la valoració sobre si es correpte grau de menyscabament atorgat per les resolucions impugnades s'ha de fer tenint en compte la documentació mèdica amb la qual es comptava en aquell moment, sense que es pugui revisar en el procés judicial l'actual situació de l'agent.

b) La valoració del grau de menyscabament realitzada en via administrativa es va fer tenint en compte la documentació mèdica aportada per la Sra. SHG, sense que en la sentència s'inclogui cap menció per entendre que la valoració feta per la Comissió Nacional de Valoració -en endavant CONAVA- sigui incongruent amb l'esmentada documentació.

c) El Tribunal de Batlles no revisa la conclusió a la que arriba la CONAVA sinó que ha valorat de nou la situació de l'agent mitjançant la prova pericial, sense respectar el procediment legalment establert per la revisió del grau de menyscabament.

d) Entre l'informe mèdic que va ser valorat per la CONAVA i el informe pericial judicial hi ha una diferència d'un any i quatre mesos, temps durant el qual la situació de l'agent pot haver-se modificat.

4.- La Sra. SHG s'ha oposat al recurs del GOVERN i ha sol·licitat que es confirmi la sentència apel·lada. Segons el seu criteri, en el recurs d'apel·lació es manté que la competència per diagnosticar i valorar les disfuncions i les discapacitats i per determinar el grau de menyscabament és de la CONAVA, sense que els Tribunals puguin fixar un grau superior a l'atorgar per l'esmentat organisme, posició que no es pot compartir.

També defensa que l'informe pericial es va fer consultant la documentació mèdica de la Sra. SHG, inclòs l'informe de la Clínica Y en el que es diu que la malaltia està cronificada i que es improbable la seva reversió, a més de l'exploració de l'agent.

A l'últim, es manté que la valoració que va fer el Tribunal de Batlles dels factors socials complementaris és també encertada.

5.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La Llei de 20/11/2002, de garantia dels drets de les persones amb discapacitat, va crear la Comissió Nacional de Valoració (CONAVA) com a òrgan nacional de caràcter tècnic i públic, que assumeix les competències referents a les funcions de diagnòstic i valoració de les disfuncions, discapacitats i handicaps als efectes d'orientar i determinar l'accés als programes, els serveis, les prestacions i altres actuacions per a persones amb discapacitat.

L'article 28.2 de l'esmentada Llei estableix que per accedir als programes, els serveis i les prestacions que s'inclouen en la mateixa Llei, la CONAVA ha d'efectuar prèviament un diagnòstic de la situació i de les necessitats de la persona, una valoració de les conseqüències, i un estudi de les capacitats residuals per tal de facilitar una orientació i, si cal, un programa d'intervenció.

I l'apartat 3 del mateix article 28 disposa que les funcions de la CONAVA es refereixen a les qüestions específiques de la discapacitat, relatives principalment als àmbits de l'educació, la salut, el treball, l'accessibilitat i els serveis socials, i que, a aquest efecte, emet els dictàmens tècnics que li corresponen d'acord amb aquesta i altres lleis pertinents i les normes de desplegament.

En desenvolupament de la referida Llei es va aprovar el Reglament de 10 de juny de 2004.

La normativa esmentada atorga a la CONAVA les competències referents a les funcions de diagnòstic i valoració de les discapacitats, però això no vol dir que aquestes valoracions no puguin ser objecte de revisió per part dels òrgans judicials.

En el cas que ens ocupa l'agent va presentar una sol·licitud de valoració de la seva discapacitat el 31/08/2017 (foli 45 de les actuacions), a la qual va adjuntar l'informe del Dr. XXX, en el que es recull que la malaltia de l'agent és l'esquizofrènia, amb trastorns de conducta i idees delirants; deteriorament socio-laboral; obesitat; incontinència fecal i d'orina. Al referit informe es diu que la malaltia és susceptible de tractament que pot conduir a la millora clínica de la pacient però no a la guarició, i que en les condicions en que es trobava no era possible que treballés.

També es va adjuntar informe de l'Hospital Universitari de la Fundación NNN de Madrid, en el què va ingressar el 06/08/2016 traslladada de forma forçosa pels serveis d'assistència mèdica un cop trobada vivint al carrer i després d'autoritzar-se l'ingrés per aute judicial. Durant l'estància hospitalària es va poder localitzar als seus familiars que van manifestar la manca de contacte amb l'agent des de feia sis anys.

Obra també als folis 60 i següents de les actuacions la documentació mèdica de l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell, i l'informe social, de data 31 de març del 2017, en el que es fa constar que la Sra. SHG estava ingressada en la Clínica Psiquiàtrica Y de Lleida.

A la vista de la referida documentació es conclou que la valoració del grau de menyscabament és del 54% per les seves patologies, més un 2% per factors socials complementaris.

Disconforme amb aquesta valoració, l'agent va interposar recurs adjuntant l'informe de la Clínica Psiquiàtrica Y de Lleida (folis 81 i següents), en el qual es diu que la Sra. SHG no està en condicions de poder realitzar una vida autònoma, ni pot responsabilitzar-se de la seva pròpia cura ni del seu tractament, ni està en condicions de realitzar cap tipus d'activitat laboral fer falta d'iniciativa, persistència en l'esforç i de responsabilitat.

El recurs de l'agent fou desestimat pel GOVERN.

En el procés judicial es va realitzar informe pel perit judicial, Dr. YYY el 10 de juliol del 2018, que refereix que l'agent està encara ingressada a la Clínica Psiquiàtrica Y i que presenta un alt grau de deteriorament i dependència en la majoria de les tasques quotidianes (higiene i alimentació), i es considera que el seu grau de discapacitat és de l'entorn del 65%.

La sentència del Tribunal de Batlles reconeix aquest grau i afegeix un 3% per factors socials, front al 2% que atorgava la resolució recorreguda.

Tercer.- En el recurs d'apel·lació es manté que el Tribunal de Batlles s'ha extralimitat en el seu pronunciament, i que la valoració sobre si es correcte grau de menyscabament atorgat per les resolucions impugnades s'ha de fer tenint en compte la documentació mèdica amb la qual es comptava en aquell moment, sense que es pugui revisar en el procés judicial l'actual situació de l'agent.

Però que la CONAVA sigui l'organisme competent per reconèixer el grau de discapacitat no impedeix que les seves decisions puguin ser revisades pels òrgans judicials.

D'altra banda, si bé és cert que entre la data de l'informe mèdic que va ser valorat per la CONAVA i la del informe pericial judicial hi ha una diferència d'un any i quatre mesos, temps durant el qual la situació de l'agent pot haver-se modificat, també ho és que en via administrativa ja s'havia aportat la documentació que acreditava que després de l'ingrés en un hospital de Madrid, la pacient fou traslladada a la Clínica Psiquiàtrica Y de Lleida, i amb el recurs presentat en via administrativa es va adjuntar l'informe elaborat per aquest centre, en el qual es diu que la Sra. SHG no està en condicions de poder realitzar una vida autònoma, ni pot responsabilitzar-se de la seva pròpia cura ni del seu tractament, ni està en condicions de realitzar cap tipus d'activitat laboral per falta d'iniciativa, persistència en l'esforç i de responsabilitat.

En altres paraules, la situació de la Sra. SHG era la mateixa en el moment que es resol el recurs administratiu que quan es fa l'informe pericial judicial.

Resta només referir-se a la puntuació per factors socials.

Al Reglament de 10 de juny de 2004 s'estableixen els criteris per avaluar les circumstàncies personals i socials que poden influir sobre la persona amb discapacitat en sentit negatiu, és a dir, que graven la situació de desavantatge originada per la mateixa discapacitat. Els factors socials es graduen segons una escala que va de zero a quinze punts.

I a l'Annex 2 es recull que la manca o escassa participació en activitats de lleure, esportives i culturals es valora en 0,5 punts, i la manca o escasses relacions familiars i/o socials de 1,5 fins a 3, que en la sentència es pren en la banda baixa -1,5 punts-, i cal afegir un punt per aplicació del nivell de formació per disposar d'estudis primaris finalitzats. Sumats tots els parcials resulta una puntuació de 3 punts, que són els que encertadament s'accepten a la sentència, que cal confirmar.

Quart.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes d'aquesta instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposat pel GOVERN contra la sentència dictada el 30 d'octubre de 2018 per la Secció Administrativa de la Batllia, la qual es confirma en els seus propis termes.

Segon.- No efectuar un especial pronunciament sobre les costes causades.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal Unipersonal del Batlle, Secció Administrativa del qual procedia, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.